

азъ ще моля щото подседимий Петръ Македонски да бжде оправданъ.

= Остава ми сега да кажа и нѣколко думи за подседимия Дититръ Ножаровъ. Ето, г-да сѣдии, единъ човѣкъ, който напълно заслужава всѣко внимание, а особено всѣко съжаление. Човѣкъ на 50 години, или, по-добрѣ, човѣкъ, който е проживѣлъ цѣль половина вѣкъ тихо, мирно, съ други думи, безъ всѣкакъвъ порокъ. Тоя човѣкъ е дошълъ тука прѣди 33 години и съ трудъ честенъ, достоенъ за поддържане, е сполучилъ да направи своето щастие, да стане единъ почтенъ търговецъ, съ едно почтено положение. Съдружилъ се съ единъ отъ почтенитѣ тукашни търговци, именно съ г-на Тодора Пешева, отворили една тютюнева фабрика и честно продължаватъ да вършатъ работата си, безъ да възбуждатъ върху си даже и най-малката завистъ на хората. Но по срѣдъ тия щастия, които неговий честенъ трудъ само е могълъ да придобие, на провѣдението било угодно да лиши г-на Ножарова отъ една дарба, на която болшинството на свѣта се радва — отъ дѣтска рожба. Обаче, г-нъ Ножаровъ, въпрѣки тази природна немилость къмъ него, за да може да се радва и въ това отношение, както другитѣ хора, взима и осиновява внука си — едно малко сестрино момченце, което, за негово нещастие, съ лошото си поведение, иде да го прикачи на въжето! Това немирно, вироглаво момче, единъ день излѣгва г-на Пешева, че ужъ ще отиде да върши работа, взима малко пари, отива за Царибродъ и вмѣсто да остане тамъ да свърши работата, прѣминава въ Сърбия и не се връща вече. Отъ Сърбия — отъ Бѣлградъ именно — това вироглаво дѣте, безъ да се знае защо и какъ, пише на вуйка си, че иска да се уравни въпроса за заплатата му и между другото, пише и това: „... дойдохъ до заключение да си дойда, като съмъ увѣренъ, че устно по-лесно можемъ да се споразумѣемъ по моето възнаграждение, отъ колкото писмено, а още по-вече да не би да страдатъ както твоитѣ, тъй сѣщо и моитѣ кости и интереси, а още по-вече като съ здравието не си добъръ“. Това едно. Друго. Прѣди нѣколко години, нѣкои отъ тукашнитѣ граждани, опозиционери, написали единъ адресъ до Екзарха въ Цариградъ, въ който вмѣкнали и нѣкои думи като „да се прѣсудятъ жититѣ на нечистия источникъ“ и защото тоя адресъ билъ подписанъ и отъ г-нъ Ножаровъ, то отъ тогава и той минава за опозиционеръ. Тѣзи сѣ двѣтъ главни причини, които